

b) S. Athanasii Alexandr. praesto est opusculum περί τοῦ μὴ κοινωνεῖν ἀνεξετάστως . . . cf. cod. Vatic. 827 f. 4r.

c) S. Dionysii Alexandr. tres tantum canones inveniuntur, nempe III, II, IV (Hist., I, 546-548).

2) f. 46r. - v. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ ἀποκάλυψις καὶ μυσταγωγία περί τριάδος. (Εἰς θεός . . . τριάς ἀεί.)

Cf. N. J. Sagardae studium patrologicum novissimum de S. Gregorii Thau-naturgi episc. Neocaes. vita operibus theologia, Petropoli typis impressum a. 1916, p. 238-283, in quo vir sanctus auctor esse opusculi diserte probatur. Vide etiam Fabr.-Harl., VII, 252-254; C. P. Caspari, Alte u. neue Quellen z. Gesch. d. Taufsymbols u. der Glaubensregel (Christ., 1879, 5-7, 10-17, 34-36) (1).

3) ff. 62v. - 66r. Περί τῶν ἁγίων ζ' (2) οἰκουμενικῶν συνόδων. (Χρῆ γινώσκειν πάντα χριστιανὸν ὅτι ἕξ εἰσιν ἅγιοι οἰκουμενικαὶ σύνοδοι. καὶ ἡ μὲν πρώτη . . . τῶν πόνων αὐτῶν καρπούς σκορπίζειν φιλονεικοῦσι.

Ἴδου πρὸς μείζονα γινώσιν τῶν φιλοπόνων ἐγράφησαν αἱ ἅγιοι ἐπτὰ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι . . . ἀκατακρίτως παραστῆναι τῷ φοβερῷ καὶ φρικτῷ βήματι Χριστοῦ τοῦ . . . ἀμῆν.)

Est haec enarratio de VII synodis oecum., quae de VI synodis cum epilogo (Ἴδου . . . ἀμῆν) cum edita a St. Le Moyne in Variis Sacris (Lugd. Bat. 1685) I, 68-80 (e cod. Bodl. Barocc. 185 ff. 1-3) plane consentire videtur, inserto tamen additamento de synodo VII quod in Synt., 79 n. 5 e Patm. 174 et Patm. 205 edidi.

4) f. 77r. - v. Τοῦ ἁγιωτάτου Ἀναστασίου διήγησις ἱερὰ περί τοῦ πάπα Ρώμης Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου καὶ θαυματουργοῦ καὶ περί τοῦ ἀθετοῦντος ἐπιτίμιον. (Διηγήσατο ἡμῖν τις . . . αἶνον τῷ θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμῆν.)

Ex hoc cod. cum Vallicell. F. 47 collato ed. in Hist., II, 276-277; e codd. Vallicell. F. 47, Vindob. hist. gr. 56, Petropol. 208 edidi in Synt. XIV titt. sine schol., I (1906), 641-643 (adjecta versione palaeoslovenica); cf. Synt., 269; Georg. Hamart. ed. Muralt c. CCLII p. 640-642.

5) ff. 77v. - 78v. Τοῦ ἁγιωτάτου Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας ἀπόδειξις ὅτι μέγα καὶ ἀγγελικὸν τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα, καὶ ὅτι ἀδύνατον ἀνακρίνεσθαι ἱερέα ὑπὸ λαϊκοῦ, ἀλλ' ὑπὸ μείζονος ἀρχιερέως. περί τῆς θείας λάρνακος καὶ τοῦ μάρτυρος. (Ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ Φίλωνος . . . τόπου αὐτῆς.)

Edidi ibid., 637-640 ex iisdem codd.; cf. Synt., 268. Aliam recensionem habet cod. Mosqu. Synod. 432 f. 182r. - v.

6) Expositio de haeresibus, partibus constans his:

a) ff. 78v. - 97r. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου πόλεως Κωνσταντίας. (Πασῶν αἱρέσεων μητέρες . . . ἀπηγόρευσεν.)

(1) Hist., I, 514 e cod. Mosqu. Synod. 492 (434 Vlad.) f. 44r. In cod. Patm. 205 f. 151-152 sub titulo: Τοῦ αὐτοῦ ἁγ. Γρηγορίου εὐχή (cf. Synag., 92-93).

(2) Numerus ζ' erasus et per numerum ζ' substitutus est.